

Penanda santun dalam perbualan kanak-kanak Melayu

ABSTRAK

Makalah ini mengenal pasti dan menganalisis penggunaan penanda santun dalam perbualan kanak-kanak Melayu. Kajian yang menggunakan pendekatan kualitatif ini menggunakan kaedah persampelan. Sebanyak 20 orang kanak-kanak Melayu berumur enam tahun dipilih daripada empat buah tadika atau prasekolah. Data diperoleh melalui rakaman perbualan kanak-kanak Melayu tersebut semasa melaksanakan aktiviti pembelajaran formal di dalam kelas dan seterusnya dianalisis menggunakan prinsip kesopanan Leech (1983). Dapatan kajian menunjukkan bahawa kanak-kanak Melayu di tadika atau prasekolah telah menggunakan beberapa penanda santun dalam perbualan mereka dengan rakan dan penyelidik. Penanda santun yang paling kerap digunakan ialah kata *-bolehø* diikuti dengan kata *-tolongø* dan *-terima kasihø*. Sehubungan itu, kajian ini juga mendapati bahawa penggunaan maksim santun adalah paling dominan dalam perbualan kanak-kanak Melayu.

Kata kunci: Kesantunan berbahasa; Penanda santun; Kanak-kanak; Prinsip kesopanan Leech